

Lieta C-320/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 19. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Verwaltungsgericht Berlin (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 1. aprīlis

Prasītāja:

Ingredion Germany GmbH

Atbildētāja:

Bundesrepublik Deutschland

VG 10 K 771.17

VERWALTUNGSGERICHT BERLIN [BERLĪNES ADMINISTRATĪVĀS
TIESAS]

LĒMUMS

administratīvajā lietā

Ingredion Germany GmbH,

[..] Hamburga,

prasītāja,

[..]

pret

Bundesrepublik Deutschland [Vācijas Federatīvo Republiku],

ko pārstāv *Umweltbundesamt* [Federālais Vides dienests],

[..]

atbildētāja,

Verwaltungsgericht Berlin 10. palāta

[..]

2019. gada 1. aprīlī nolēma:

apturēt tiesvedību *Verwaltungsgericht Berlin*;

saskaņā ar LESD 267. pantu uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu: **[oriģ. 2. lpp.]**

Vai Eiropas Komisijas Lēmuma 2011/278/ES 18. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 2. punkta otrā , skatīta kopā ar Direktīvas 2003/87/EK 3. panta h) punktu un 10.a pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jaunām iekārtām ar kurināmo saistītam darbības līmenim piemērojamais jaudas izmantojuma koeficients ir ierobežots līdz vērtībai, kas zemāka par 100 %?

Pamatojums

I. Prasītājam Hamburgā pieder cietes produktu ražošanas iekārta. Iekārta ietver tādas jaunas apakšiekārtas kā gaisa apsildes sistēma un tvaika ģenerators. Pašlaik iekārtas kopējā nominālā siltumspēja ir 30,045 MW. Cietes ražošanai vajadzīgā siltuma ieguvei iekārtā tiek izmantots tvaiks un dabasgāze.

2014. gada 8. augustā prasītāja iesniedza *Deutsche Emissionshandelsstelle* (Vācijas Emisijas kvotu tirdzniecības iestāde, *DEHSt*) pieteikumu piešķirt bezmaksas emisijas kvotas jaunajai iekārtai, proti, pirmkārt, atbilstoši siltuma emisijai ar oglekļa emisiju pārvirzes risku, un, otrkārt, atbilstoši kurināmā emisijai ar oglekļa emisiju pārvirzes risku. Iekārtas normālās darbības sākums bija 2013. gada 15. augustā. Attiecībā uz kurināmā emisiju *DEHSt* sākotnēji uzskatīja, ka, ņemot vērā prasītājas sniegto informāciju, piemērojamais jaudas izmantojuma koeficients ir 109 %. Sākotnējā nominālā jauda, pamatojoties uz ražošanas apjomu 90 dienās pēc normālās darbības sākšanas, tika noteikta laikā, kad iekārta vēl nebija sasniegusi plānoto ražošanas jaudu. Tāpēc faktiskais jaudas izmantojums uzskaites periodā no 2013. gada 15. augusta līdz 2014. gada 20. jūnijam bija vairāk nekā 100 % no sākotnējās nominālās jaudas.

Ar 2015. gada 1. septembra lēmumu kvotu sadales periodam no 2013. līdz 2020. gadam *DEHSt* piešķīra prasītājam 124 908 bezmaksas emisijas kvotas. Pamatojumā tika norādīts, ka sākotnēji *DEHSt* bija paziņojusi Eiropas Komisijai (Komisija) piešķirto daudzumu, pamatojoties uz piemērojamo jaudas izmantojuma koeficientu 109 % apmērā. Ar 2015. gada 24. marta Lēmumu – C(2015) 1733 *final* – trim citām Vācijas iekārtām Komisija esot noraidījusi piemērojamo jaudas izmantojuma koeficientu 100 % vai lielākā apmērā. Līdz ar to

DEHSt esot pieņēmusi, ka pašlaik jaudas izmantojuma koeficients ir 99,9 %. Komisija esot piekritusi šādi aprēķinātam piešķirtajam daudzumam. Sūdzību, kas par *DEHSt* lēmumu tika iesniegta 2015. gada 30. septembrī, [oriģ. 3. lpp.] *DEHSt* noraidīja ar 2017. gada 7. jūlija lēmumu, kas izsniegts 2017. gada 10. jūlijā. Pamatojumā papildus Komisijas 2015. gada 24. marta Lēmumam atbildētāja atsaucās uz *Guidance Document No. 2* un uz dokumentu “Frequently Asked Questions on New Entrants & Closures Applications”, kuri nav juridiski saistoši, taču ir uzskatāmi par interpretācijas palīgīdzekli dalībvalstīm.

Ar savu 2017. gada 9. augustā celto prasību prasītāja turpina uzturēt savu lūgumu. Ar 2019. gada 28. janvāra atsaukšanas lēmumu *DEHSt* atsauc savu 2015. gada 1. septembra lēmumu, ciktāl tika piešķirtas vairāk nekā 116 088 emisijas kvotas. Pamatojumā tā norādīja, ka ar 2018. gada 16. aprīļa vēstuli prasītāja esot informējusi, ka kvotu piešķiršanas pieteikumā attiecībā uz apakšiekārtu ar kurināmā emisiju ir pieļauta aprēķina kļūda. 2019. gada 20. janvārī prasītāja attiecīgi koriģēja savu prasības pieteikumu un tagad lūdz piešķirt nevis 8273, bet tikai 7467 papildu emisijas kvotas.

Prasītāja uzskata, ka jaunām iekārtām piemērojamā jaudas izmantojuma koeficienta aprēķinam piemērojamais *ZuV 2020 (Zuteilungsverordnung 2020, Rīkojums par emisijas kvotu piešķiršanu)* 17. panta 2. punkta un attiecīgi Lēmuma 2011/278/ES 18. panta 2. punkta otrās daļas noteikumos nav paredzēts ierobežot jaudas izmantojuma koeficientu līdz vērtībai, kas zemāka par 100 %. Šo noteikumu formulējumā, kas veido interpretācijas robežas, par to nekas neliecinot. Komisijas juridisko viedokli nepamatojot aspekti par vienlīdzīgu attieksmi pret esošām un jaunām iekārtām. Komisijas 2015. gada 24. marta Lēmums prasītājai neesot saistošs nedz tieši, nedz netieši. Juridiski saistoši neesot arī *Guidance Document No. 2* un “Frequently Asked Questions”.

Prasītājas prasījumi ir šādi:

daļēji grozot Vācijas Emisijas kvotu tirdzniecības iestādes 2015. gada 1. septembra lēmumu tās [oriģ. 4. lpp.] 2017. gada 7. jūlija lēmuma un 2019. gada 29. janvāra atsaukšanas lēmuma formā, noteikt atbildētājai pienākumu piešķirt prasītājai papildu 7467 emisijas kvotas, ja Eiropas Komisija to nenoraida,

pakārtoti,

daļēji grozot Vācijas Emisijas kvotu tirdzniecības iestādes 2015. gada 1. septembra lēmumu tās 2017. gada 7. jūlija lēmuma un 2019. gada 29. janvāra atsaukšanas lēmuma formā, noteikt atbildētājai pienākumu lemt par prasītājas 2014. gada 8. augusta pieteikumu 2018. gada 16. aprīļa aprēķinu formā, ievērojot tiesas juridisko viedokli, ar nosacījumu, ka piemērojamais jaudas izmantojuma koeficients, kas ir apakšiekārtas ar kurināmā emisiju ar oglekļa emisiju pārvirzes risku pamatā, ir 109 %.

Atbildētājas prasījums ir šāds:

noraidīt prasību.

Tā uzskata, ka piemērojamais jaudas izmantojuma koeficients, kas ir 109 % un ko lūdz prasītāja, nav pieņemams. Interpretējot *ZuV 2020* 17. panta 2. punktu, ar ko ir īstenota Lēmuma 2011/278/ES 18. panta 2. punkta otrā daļa, esot pieņemts, ka nedrīkst tikt sasniegta vai pārsniegta 100 % vērtība. Šis Komisijas viedoklis, kas sīki izklāstīts 2015. gada 24. marta lēmuma pamatojumā, izrietot no prasības ievērot vienlīdzīgu attieksmi pret esošām un jaunām iekārtām, kā arī tādām jaunām iekārtām ar produkta emisiju, kuras izmanto standarta jaudas izmantojuma koeficientu.

II. Piemērojamās Savienības tiesību normas ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp., Emisijas kvotu tirdzniecības direktīva pašlaik spēkā esošajā redakcijā), it īpaši tās 3. panta h) punkts un 10.a panta 7. punkts, kā arī Eiropas Komisijas Lēmums 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK, it īpaši tā 3. panta d) un n) punkts, kā arī 17.-19. pants.

Piemērojamās valsts tiesību normas ir 2011. gada 27. jūlija *Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen* (Likums par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecību, *TEHG 2011*) (*BGBI. I*, 3154. lpp.) 9. pants, skatīts kopā ar 2019. gada 18. janvārī publicētā *TEHG* 34. pantu, kā arī 2011. gada 26. septembra *Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020* (Rīkojums par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu piešķiršanu tirdzniecības laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam, *ZuV 2020*), it īpaši tā 2. panta 2., 10. un 27. punkts, kā arī 16.-18. pants: [orig. 5. lpp.]

2019. gada 18. janvāra *TEHG* 34. pants

(1) ¹Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izplūdei 1. pielikumā minēto darbību rezultātā attiecībā uz tirdzniecības laikposmu no 2013. līdz 2020. gadam ir jāturpina piemērot līdz 2019. gada 24. janvārim piemērojamās redakcijas 1.-36. pants.

TEHG 2011 9. pants

(1) Iekārtu operatori saņem bezmaksas kvotas saskaņā ar principiem, kas paredzēti Direktīvas 2003/87/EK attiecīgi spēkā esošās redakcijas 10.a panta 1.-5., 7. un 11.-20. punktā un Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmumā 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV L 130, 17.5.2011., 1. lpp.).

ZuV 2020:

§ 2 Definīcijas

Šajā rīkojumā līdztekus Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības likuma 3. pantā minētajām definīcijām piemēro šādas definīcijas:

2) Normālas darbības sākšana

ir nepārtraukta 90 dienu perioda pirmā diena vai, ja parastais ražošanas cikls attiecīgajā nozarē neparedz nepārtrauktu ražošanu, nozarei tipiskos ražošanas ciklos sadalīta 90 dienu perioda pirmā diena, kurā iekārta strādā vidēji vismaz ar 40 procentiem ražošanas jaudas, kādai tā ir konstruēta, attiecīgā gadījumā ņemot vērā konkrētās iekārtas darbības nosacījumus;

10) Jaunas iekārtas

ir visas jaunas iekārtas saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 3. panta h) punkta pirmo ievilkumu;

27) Apakšiekārta ar kurināmā emisiju **[oriģ. 6. lpp.]**

ir apkopotas ievades plūsmas, izvades plūsmas un attiecīgās emisijas, kas neattiecas uz 28. vai 30. punktā minētu apakšiekārtu, gadījumos, kad neizmērāms siltums tiek ražots kurināmā sadegšanas rezultātā, ciktāl neizmērāmais siltums

a) tiek izlietots produktu ražošanai, mehāniskās enerģijas ražošanai, apkurei vai dzesēšanai vai

b) rodas no signāllāpām, ciktāl ar to saistītā pilotdegvielas sadegšana un ļoti mainīgi procesi vai atlikušo gāzu daudzumi saskaņā ar atļauju ir paredzēti tikai iekārtas atslogošanai darbības traucējumu vai citu ārkārtēju darba apstākļu gadījumā;

izņēmums ir neizmērāmais siltums, kas tiek izlietots vai eksportēts elektroenerģijas ražošanai;

§ 16 Pieteikums bezmaksas kvotu piešķiršanai

(1) Pieteikumi bezmaksas kvotu piešķiršanai jaunām iekārtām ir jāiesniedz gada laikā pēc iekārtas normālas darbības sākšanas, nozīmīgu jaudas paplašinājumu gadījumos – gada laikā pēc izmainītās darbības sākšanas.

(4) Jaunu iekārtu sākotnējā nominālā jauda katrai apakšiekārtai atšķirībā no 4. panta atbilst divu lielāko mēnesī saražoto daudzumu vidējam rādītājam nepārtrauktā 90 dienu periodā, uz kura pamata tiek noteikts normālās darbības sākšanas laiks, pārrēķinot uz kalendāro gadu

17 § Jaunu iekārtu darbības līmeņi

(1) Jaunu iekārtu apakšiekārtām, ko nosaka saskaņā ar 3. pantu, kvotu piešķiršanai piemērojamos darbības līmeņus nosaka šādi:

3. ar kurināmo saistītais darbības līmenis apakšiekārtai ar kurināmā emisiju atbilst attiecīgās apakšiekārtas sākotnējai nominālajai jaudai, kas reizināta ar piemērojamo jaudas izmantojuma koeficientu

(2) 1. punkta 2)-4) apakšpunktā minēto piemērojamo jaudas izmantojuma koeficientu aprēķina, pamatojoties uz pieteicēja iesniegto informāciju par **[oriģ. 7. lpp.]**

1. apakšiekārtas faktisko darbību līdz pieteikuma iesniegšanai un iekārtas vai apakšiekārtas plānoto darbību, tās plānotajiem apkopes periodiem un ražošanas cikliem,

2. tādu enerģijas un siltumnīcas efekta ziņā efektīvu tehnoloģiju izmantošanu, kas var ietekmēt piemērojamo iekārtas jaudas izmantojuma koeficientu,

3. tipisko jaudas izmantojumu attiecīgajās nozarēs.

§ 18 Kvotu piešķiršana jaunām iekārtām

(1) Piešķirot kvotas jaunām iekārtām, bezmaksas kvotu pagaidu ikgadējo skaitu, kas iekārtas normālas darbības sākšanas brīdī ir jāpiešķir uz tirdzniecības perioda no 2013. līdz 2020. gadam atlikušajiem gadiem, kompetentā iestāde aprēķina šādi un atsevišķi katrai apakšiekārtai:

3. katrai apakšiekārtai ar kurināmā emisiju atbilst produktam piešķiramo bezmaksas kvotu pagaidu ikgadējais skaits, kas izriet no kurināmā emisijas un ar kurināmo saistītā darbības līmeņa:

III. Prejudiciālajam jautājumam ir nozīme lietas izspriešanā.

Prasītājam ir tiesības saņemt papildu emisijas kvotas, ja jaudas izmantojuma koeficients, kam ir jābūt aprēķina pamatā, ir 109 %. Šajā ziņā nav skaidra un nepārprotama Lēmuma 2011/278/ES 18. panta 2. punkta otrās daļas noteikuma interpretācija, kas ir jāizmanto, lai atbilstoši Savienības tiesībām interpretētu *ZuV 2020* 17. panta 2. punktu.

No vienas puses, normas formulējumā nav paredzēts piemērojamā jaudas izmantojuma koeficienta ierobežojums līdz vērtībai, kas zemāka par 100 %. Šajā lietā lielāks jaudas izmantojuma koeficients, balstoties uz pamatotu un neatkarīgi izvērtētu informāciju, izriet ne tikai plānotajai, bet arī faktiskajai iekārtas normālai darbībai līdz pieteikuma iesniegšanas brīdim. Atšķirībā no esošām iekārtām, nosakot jaunu iekārtu sākotnējo nominālo jaudu, tiek ņemts vērā 90 dienu periods pēc normālas darbības sākšanas (skat. Lēmuma 2011/278/ES 17. panta 4. punktu), nevis četru gadu periods (skat. Lēmuma 2011/278/ES 7. panta 3. punktu), tāpēc

biežāk ir iespējami gadījumi, ka plānotā normālā darbība vēl nav sasniegta.
[oriģ. 8. lpp.]

No otras puses, Lēmuma 2011/278/ES 18. panta 2. punkta otrā daļa attiecas arī uz tipisko jaudas izmantojumu attiecīgajā nozarē, kas parasti drīkst būt mazāks par 100 %. Turklāt jaunām iekārtām ar apakšiekārtām ar produkta līmeņatzīmi tiek ņemts vērā standarta jaudas izmantojuma koeficients (skat. Lēmuma 2011/278/ES 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu), kas ir noteikts Komisijas Lēmumā 2013/447/ES un nekādā ziņā nesasniedz 100 %. Piešķirot bezmaksas kvotas saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10.a pantu, pagaidām netiek ievērots kvotu izsoles princips, kas liecina par attiecīgo tiesību normu šauru interpretāciju (skat. ģenerālvokāta 2019. gada 28. februāra secinājumus lietā C-682/17, 69. punkts).

Visbeidzot, rodas jautājums, kādā mērā Komisijai, interpretējot tiesību normas, ko tā pieņēmusi, ir jāpiešķir plašāka rīcības brīvība, lai nodrošinātu to vienotu īstenošanu dalībvalstīs, un vai šajā gadījumā nav pārsniegtas interpretācijas robežas.

[..]

[Paraksti]

[..]

DARBA VĒRSĪF